

[Hans Hansen (Rørby).]

ikke saaledes, at Beskæftigelsen er steget paa Grund af Valutacentralens Virksomhed, og man maa vel nok spørge Ministeren, hvorfra han ved, om Arbejdsløsheden vilde have været større, hvis vi ikke havde haft Valutacentralen, thi al Statistik siger det modsatte, nemlig at Arbejdsløsheden er blevet større, efter at vi har faaet dette Apparat. Jeg ved godt, at det ved næsten alle Lejligheder anføres som en Slags Forsvar for Valutacentralen, at denne har skabt Arbejde til ca. 100 000 Arbejdere. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen omtalte Embedsmændenes Betænkning og dokumenterede herudfra, efter min Mening rigtigt og med Argumenter, som ikke var til at tage fejl af, at dette var forkert. Jeg har ogsaa prøvet at se paa Sagen ud fra et andet Grundlag, fra en ren Industristatistik og Beskæftigelsesstatistik. Det vilde unægtelig være et vægtigt Argument til Fordel for Valutacentralen, hvis det var sandt, at den har skaffet Arbejde til 100 000 Arbejdere. Som allerede anført af tidligere Talere havde vi her i Landet i 1931 et Arbejdsløshedstal, som var opgjort til 52 000, og af de dengang organiserede 295 000 Arbejdere var 243 000 i Arbejde.

Jeg vil gerne anstille Betragtninger over disse Tal for at se, om det er sandt, at Valutacentralen har skabt Arbejde. Af de 295 000 organiserede Arbejdere var altsaa efter Beskæftigelsesstatistikken 52 000 eller 17,9 pCt. arbejdsløse. Aaret efter, 1932, var de organiserede Arbejderses Antal steget til 314 000, medens de beskæftigedes Antal var faldet fra 243 000 til 214 000 og de arbejdsløses Tal steget fra 52 000 til 100 000 eller 31,7 pCt., saaledes som det er nævnt. Derefter stiger Tallet af beskæftigede jævnt i 1933 til 241 000, i 1934 til 288 000, i 1935 til 310 000 og i 1936 til 329 000. Sammenholder vi Aaret 1931 med 1936, var der altsaa 86 000 flere organiserede Arbejdere i 1936 end i 1931. Men hvordan forholder det sig med Antallet af organiserede Arbejdere og med Arbejdsløshedsprocenten i de samme Aar? Jeg skal ikke gaa hele Rækken igennem, men blot tage Aarene 1931 og 1936. Tallet paa organiserede Arbejdere var i 1931 altsaa 295 000, men i 1936 var 408 000 Arbejdere Medlemmer af de organiserede Arbejderses Foreninger. Der var 52 000 arbejdsløse i 1931, men der var 79 000 i 1936. Der var 17,9 pCt. arbejdsløse i 1931, men 19,3 pCt. i 1936. Naar man altsaa vil hævde, at Valutacentralen har skabt Arbejde til 86 000 Arbejdere i 1936 i Forhold til 1931, saa fortier man jo — og det

gælder her Ministerens Forelæggelsestale —, at de organiserede Arbejderses Tal er steget fra 295 000 i 1931 til 408 000 i 1936, og fortier, at Arbejdsløshedsprocenten er steget, nemlig fra 17,9 til 19,3. Jeg kan godt her fremsætte en skarp Bemærkning. Da denne Fortielse ikke kan skyldes, at Ministeren ikke kender hele dette Forhold, maa jeg antage, at han gør sig skyldig i Misbrug af Beskæftigelsesstatistikens Tal for at forsvare Importreguleringen.

Naar man ser paa Embedsmændenes Bemærkninger, viser de jo ogsaa med al Tydelighed, saaledes som det allerede er fremført af tidligere Ordførere, at Valutacentralen ikke har skabt Arbejde. Men hertil kommer endvidere Organisationernes forøgede Medlemstal, og at der er overført Arbejdere, der var i Arbejde andetsteds, og som man ikke kan se. Dertil kommer Befolkningens rent talmæssige Forøgelse og endvidere den store Byggevirksomhed, som Valutacentralen jo ikke kan siges at have fremmet, tværtimod, den har snarere hemmet den paa alle Omraader. Og der er mange andre Betragtninger, der kunde anføres som Bevis for, at det er urigtigt, naar det hævdes, at Valutacentralen har skabt Arbejde.

Valutacentralen har ikke løst nogen af de 3 Hovedopgaver, de 3 Hovedformaal, det valutariske, det beskæftigelsesmæssige og det handelspolitiske. Netop paa dette sidste Omraade, det handelspolitiske, som jeg ikke ved denne Lejlighed har omtalt, men som jeg beskæftigede mig meget med ved Forhandlingen her i Salen i Fjor, forekommer det mig — og det vil jeg gerne sige til Partiet Venstre —, at Valutacentralen har haft sin største Fiasko og lidt sit mest afgørende Nederlag, fordi den jo skaber en Mulighed for, at Udlandet kan stille Krav til os. Udlandet kan vende Valutacentralen mod os.

Derfor maa vi fra Retsforbundets Side fremdeles være Modstandere af hele det System, der indeholdes ogsaa i det foreliggende Lovforslag, selv om vi anerkender og værdsætter, at Regeringen nu begynder at indse Nødvendigheden af en Afvikling. Som Værn for den danske Valuta har Valutacentralen været nytteløs, det er ikke for meget sagt. En Faktor til Beskæftigelsesforøgelse har den ikke været, den har virket modsat, samtidig med at den har virket til Underkendelse af Handelens Folks Dygtighed og til Udvidelse af Statsregieriet over for Erhvervsvirksomheden. Og hvad det handelspolitiske Omraade angaar, er vi — det vil jeg gerne til sidst betone,